

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελλίνα 8.
 Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»

ἔδρος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΙ ΑΡΜΕΝΙΟΙ-ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΔΙ' ΗΜΩΝ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΩΝ.

§

Αἰσθημα λύπης καταλαμβάνει πάντα Κύπριον, ὅσας οὗτος ἀκούσῃ ὅτι ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ, «πολυάριθμοι τῶν Ἀρμενίων φίλοι» ὑψώσαν προστάτιδα ὑπὲρ αὐτῶν φωνήν, καὶ, ὡς συνήθως, ἐν τῇ ὑπὲρ αὐτῶν συζητήσεϊ των, μνείαν ἐποιήσαντο τῆς Κύπρου καὶ τῆς «κυπριακῆς συμβάσεως» ἥτις εἶνε συνδεδεμένη μετὰ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀρμενίας. Ὡ! εἶνε ἀληθῶς λίαν βαρεῖα ἡ εἰρωνία αὕτη τῆς τύχης. Ἡ Κύπρος ἡ οὐδένα φίλον ἔχουσα ἐν τῇ Βουλῇ, εἶνε ἡ αἰτία τοῦ νὰ ἔχωσι πολυαριθμούς τοιούτους οἱ Ἀρμένιοι. Οἱ Ἀρμένιοι λοιπὸν εἶνε εὐτυχεῖς δι' ἡμῶν τῶν δυστυχῶν.

Διὰ τῆς «ἄφρονος ἐκείνης συμβάσεως», ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτήν, λίαν συγκαταβατικῶς ἐντίμον τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς μέλος, ὑπεχρεοῦντο, ἡ μὲν Τουρκία νὰ εἰταγάγῃ διοικητικὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ἡ δὲ Ἀγγλία νὰ συναναμίξῃ τοὺς βρεττανικοὺς στρατιώτας μετὰ τοὺς τούρκους συναδέλφους των, ὅπως ἀναχατίσωσι τὸν Ρωσικὸν χείμαρρον, ἂν ποτε οὗτος, εὐαρεστηθεὶς, ἐξέλθῃ τῆς κοίτης τοῦ καὶ ἀπειλήσῃ κατακλυσμὸν εἰς Ἀσιατικὰς τινὰς χώρας. Ὁ ὅρος δ' οὗτος ὡς καὶ τις ἄλλος, καθ' ὃν ἡ Ἀγγλία πρέπει ἀμέσως νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον ὅμα ὡς ἡ Ρωσσία ἐγκατάλειψεν τὸ Βατούμ. τὸ Ἀρδαχὰν καὶ τὸ Κάρς, ἦσαν δύο σοφίσματα τοσοῦτον ὑψηλά, ὅτον οὐδεμία ὅσον Ὑψηλὴ καὶ ἂν ἦτο Πύλη ἡδύνατο νὰ περιλάβῃ, καὶ ἦσαν μετὰ αὐτὴν χηρικὴν μελάνην γραμμένα, ὥστε αὐτομάτως ἐσβέσθησαν ἐκ τῆς συμβάσεως καταλιπόντα κενὸν τὸν χάρτην. Ἡ Ρωσσία δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀφήσῃ ποτὲ τὰ φρούρια ἐκεῖνα, τὸ μόνον κέρδος τῆς ἐκ τοιούτου δαπανηροτάτου καὶ αἱματηροτάτου πολέμου. Ἄρα, εὐδ' ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον. Ἡ Τουρκία δὲν εἰσήγαγε μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Ἀρμενίαν. Ἄρα οὐδ' ἡ Ἀγγλία εἶνε ὑπόχρεως νὰ τὴν βοηθήσῃ ποτέ.

Δυστυχῶς ὅμως, ἐὰν οἱ πρὸς βάρους τῆς Ἀγγλίας ὅροι οὕτω θαυμασιῶς καὶ τεχνέντως ἐξηλείφθησαν ἐκ τῆς συμβάσεως, εἰς ὅρος τρομερὸς, πρὸς βλάβην τῆς Κύπρου διατελεῖ γεγραμμένος πυρίνοισ

γράμματα, ἀπειλοῦσι τὴν ἀποτέφρωσιν τῆς νήσου, καὶ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὅρου τούτου δὲν θέλει ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις.

Τὸ δὲ δυστυχέστερον εἶνε ὅτι, ἐνῶ ἀπὸ λήσαν ἄλλων πρὸς τὴν Τούρκιαν ὑποχρεώσεων οἱ Ἀγγλοὶ, καὶ ἐνῶ ἡ κυπριακὴ σύμβασις ὑφίσταται μόνον πρὸς βλάβην τῆς Κύπρου, πολυάριθμοι τούτων διατελοῦσι φίλοι τῶν Ἀρμενίων καὶ ἐγείρουσι συχνὰ πυκνὰ ὑπὲρ αὐτῶν φωνήν, ἐνῶ ὑπὲρ τῆς Κύπρου σχεδὸν οὐδεὶς ὁμιλεῖ, καὶ ὅσας γαίην λόγος περὶ Κύπρου θὰ γαίην μόνον ὅταν ζητηθῇ πίστωσης, συνέπεια τῆς «ἄφρονος συμβάσεως» καὶ μετὰ γογγυσμῶν κατὰ τοῦ φορτίου ταύτου, χωρὶς νὰ λάβωσι τὸν κόπον νὰ σκεφθῶσι πῶς ν' ἀπαλλαχθῶσι τοῦ φορτίου, καθ' οὗ καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς συμφώνως παραπονούμεθα.

Ἀξίεπαινα τὰ αἰσθήματα τῶν Ἀγγλων καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων λαῶν μέριμνα καὶ φροντίς των καὶ μάλιστα ὑπὲρ λαῶν ὑπὸ δουρικὸν καὶ βάρβαρον ζυγὸν διατελούντων, ἀλλ' ἄρα γε αὐτὴ αὕτη ἡ παρέχουσα τὴν ἀφορμὴν τῆς ὑπὲρ τῶν Ἀρμενίων μερίμνης κυπριακὴ σύμβασις δὲν πρέπει κατὰ δίκαιον λόγον νὰ προκαλέσῃ καὶ ἀνάλογον ὑπὲρ τῆς νήσου μέριμναν; Δὲν λέγομεν οὐκ ἐπὶ πλάττειν ἐξ ὅσων πάσχουν καὶ οἱ Ἀρμένιοι, ἀλλ' ἀναλόγως καὶ κατ' ἄλλον τρόπον πάσχουμεν καὶ ἡμεῖς καὶ εἶνε γνωστὸν πόθεν πάσχουμεν. Πῶς λοιπὸν δὲν ξεσχίζεται ἡ «ἄφρων σύμβασις», ἡ πῶς δὲν ἀπαλλάττεται τοσοῦτον εὐκόλως καὶ ἐνὸς ἀκόμη ὅρου ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀφοῦ τοσοῦτον εὐκόλως ἀπὸ λήσῃ ἄλλων.

Ἡ Ἑγγύσις. Ὡ! ἡ τρομερὰ ἐκείνη ἐγγύσις χρέους λησμονηθέντος ὑπὸ τοῦ πολυσπατάλου χρεώστου θὰ μᾶς κρατῇ αἰωνίως δεσμευμένους, διότι δὲν θέλει ἡ ἐγγυήτρια ν' ἀπαλείψῃ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ὄρον ὠφέλιμον αὐτῇ. Ὡ! ἡ τρομερὰ ἐκείνη ἐγγύσις θὰ μᾶς κρατῇ αἰωνίως ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δυστυχίας, τὸ δὲ πικρῶς εἰρωνικὸν εἶνε ὅτι οἱ Ἀρμένιοι ἐξ αἰτίας ἡμῶν τῶν ἀπροστατεῦτων ἔχουσι προστάτας τοὺς δεσπότες μας, ἐξ αἰτίας ἡμῶν τῶν δυστυχῶν ἔχουσι μεριμνητὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας των τοὺς κυρίους μας. Εὐτυχεῖς λοιπὸν οἱ Ἀρμένιοι δι' ἡμῶν τῶν δυστυχῶν!

Ὁ «Φύλαξ τῆς Μαργεστοίας» ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων δημοσιογραφικῶν ὁργάνων τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ φιλελευθέρου κόμματος, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῇ 24ῃ Ἀπριλίου ἐτ. δημοσιεύει περὶ Κύπρον τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐπιστολὴ τις δημοσιευομένη ἐν ἐτέρᾳ στήλῃ τοῦ παρόντος φύλλου ἐφελκεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐπὶ πραγματικῶν τιμῶν παρηπόνων τῆς Νήσου Κύπρου. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ Κύπριοι ἀπέστειλαν εἰς Λονδὸν πρεσβεῖαν ὅπως ἐκθέσῃ τὴν αἰχρῶσαν δεινὴν πάθειαν ἐν τῇ Νήσῳ. Πρὸ τῆς προσαρτήσεως τοῦ 1878 οἱ κάτοικοι ὑπέκειντο εἰς φορολογίαν τινὰ ἀνεκτὴν ἂν καὶ εὐχὴ ἐλαφρὰν. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο μετέβησαν οὗτοι εἰς χεῖρας τῆς Ἀγγλίας χωρὶς νὰ ἀπαλλαχθῶσιν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Πύλης. Ἀπέμεινεν ἐτήσιος φόρος ἐξ 90 περίπου χιλ. λιρῶν πληρωτὸς τῇ Τουρκίᾳ, προσετέθη δὲ περιπλέον ἡ δαπάνη πολυτελοῦς συστήματος ἀγγλικῆς διαχειρίσεως. Τὸ ἐπαχθὲς τῆς φορολογίας οὕσιωδως ἀνωμολογήθη ὑπὸ τοῦ Σίρ Ἑρρίκου Βούλντερ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, οὐδεμίαν δὲ εἶδομεν ἰσχυρὰν ἀπόδειξιν ἀναιρετικῆν τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς Παγκυπρίου Πρεσβεύσεως. Ἡ Νῆσος περιήλθεν εἰς μεγίστην ἀνηχανίαν ἐπὶ τῇ εισβολῇ τῶν ἀκριδῶν, μόνῃ δὲ ἀνακούφισις δοθεῖσα ὑπῆρξε φόρος τις ἐπιβληθεὶς πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν. Μέγα ποσὸν ἐδαπανήθη εἰς ὁδοὺς καὶ γεφύρας, ἀλλὰ τὸ χρέμα ἠναλώθη μετὰ τισαύτης ἀκρισίας, ὥς πολλὰ ἐκ τῶν νέων δημοσίων ἔργων παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν πλημμυρῶν. Ἡ χώρα κέκτηται μέγαν ἐκμεταλλεύσιμον πλοῦτον εἰς τὰς ἀλυκίδας αὐτῆς, ἡ Κυβέρνησις ὅμως οὐδὲν ἐποίησατο βοηθητικὸν διάδημα εἰς πραγματοποιήσιν αὐτοῦ, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργείων οὐδὲ διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ ἐκ τῶν ὁθωμανικῶν λιμένων ἀποκλεισμοῦ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου κυπριακοῦ ἐμπορεύματος. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐπὶ ἐνεργεῖν εἰς τὴν Κύπρον ζημίαν 15,000 λιρῶν ἐτησίως, τὸ δὲ ἐκ τῶν σιτηρῶν κέρδος ἡλαττώθη κατὰ 50 ο)ο ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι 1872-1889. Ταῦτά εἰσι τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος προβληθέντα. Εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν ὑπερηρύχθη ὅτι ἡ νῆσος μεγάλως εὐηργετήθη ἀνταλλαγείσης τῆς χαύνης καὶ διεφθαρμένης τουρκικῆς διαχειρίσεως διὰ τῆς καθαρᾶς ἐχέουσας τὰς χεῖρας ἀγγλικῆς δικαιοσύνης καὶ οἰκονομίας. Τὸ ἐν τούτῳ εὐεργέτημα οἱ Κύπριοι ἐλευθέρως ἀναγνωρίζουσιν. Ἀλλὰ προσθέτουσιν ὅτι τὸ τῆς ἀσυνομίας σύστημα δὲν εἶνε ὅσον ἡδύνατο νὰ εἶνε λυσιτελές, καὶ ὅτι ἡ καθαρὰ δικαιοσύνη ἀμοιβεται διὰ φοδερῶς ὑψηλῆς τιμῆς. Ὁ Μ. Ἀρμοστής λαμβάνει 4,000 λίρ ἐτησίως, καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ προσωπικοῦ μισθοδοτεῖται ἐξίσου ἐλευθερίως. Εἰς ἡμᾶς μὲν τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ φανῇ οὐχὶ ὑπέρογκον, ἀλλ' εὐκόλως δύναται νὰ ἐννοηθῇ ὅτι πικρὰν ἐμποιεῖ τὴν συναίσθησιν παρὰ πληθυσμῷ, ἐξ οὗ ἡ πρόβδος εἰσπράττεται μόνον, ὡς ἐπισήμως μανθανόμεν, διὰ καθαρᾶς πίσεως, καὶ ὅς ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ βλέπει τὸν χωρικὸν κτηματοῦχον ὁσημέραι ἐκλείποντα ἐκ τῆς

χώρας. Ἀπὸ αὐτῶν τῶν ἀδρῶν τῶν γερμανοφύλων καὶ τῶν ἀνὰ ἀπαντήσεως ἰσχυρισμῶν, ὅλγοι δὲν θέλουσι συμμερισθῇ τὴν τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν ὀργὴν καὶ ἀπαγορεύουσιν ἐπὶ τῇ ἀπαθείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀποικίων Ὑπουργείου».

Ἰδοὺ ἡ ἀνω μνημονευομένη ἀνταπόκρισις.

ΤΑ ΕΝ ΚΥΠΡῳ ΠΑΡΑΘΗΟΝΑ.

Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ «Φύλλου» τῆς Μηχανογραφίας.
Κύριε.—Ἐξ ἐπιστολῆς προσερχομένης σταλείσθαι μοι καταγράφεται ὅτι μεγάλη ἀπογοήτευσις ἐκδηλοῦται ἐν Κύπρῳ ἐπὶ τῇ ἀδυναμίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀποικίων Ὑπουργείου ἐν σχέσει πρὸς τὰ παρόντα καὶ ἐκπένοντα διὰ τοῦ παρὸντος ὑπομνήματος τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑποστηρίχθαι διὰ ἀποστολῆς εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἐχούσης προ-ἰστάμενον αὐτῆς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, Χάρις εἰς τὴν ὑποστηρίχθαι συμπάθειαν ἀναμείνον τῆς μερίδος τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐκκλησιαστικῶν τε ἐνδιαφερόντων ἐξαρτήθη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὅπως ἐπείνῃ πῶς νὰ θέσῃ ὑπὸ σκάν τὰ ἀληθῆ καὶ πρωτεύοντα ἀντικείμενα τὰ ὑπὸ τῶν φιλοπατρῶν ἀπεσταλμένων ἀποσκοπούμενα. Πράγματι, ἐν τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀναφέρεται εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Νήσου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο εἰρηκὲς ἐπιδοκιματικὸν τι σημαίνει μεταξὺ τῶν διαφόρων ἡγετημάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπομνήματος θεωρουμένων. Τὰ ἡγετῶν παρόντα τὰ ἐκφραζόμενα ἐν ἀποστάσει ψευδοφαισῶν ἐν δημοσίᾳ συλλοχῇ τῆς κατὰ τὰ μέρη τῆς Νήσου ἡσαν ὅτι εἰ κάποιος ὑπόκεινται εἰς φορολογικὴν λίαν δυσανάλογον πρὸς τοὺς πόρους καὶ τὴν παραγωγὴν αὐτῶν, ὑπολογισθέντος ὅτι ἕκαστον αἰτοῦν συνεισφέρει ἐτησίως εἰς φόρους ποσὸν ἴσον περίπου πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ μετοῦ θ-ρου τοῦ εἰσδημητῆς του. Ἐδεικνύετο προσαίτιον ὅτι το μῆζον τοῦ ποσῶ τοῦ εἰσπραττομένου διὰ τῆς δυσανάλογου ταύτης καὶ καταθλιπτικῆς φορολογίας ἐπέλλετο ἐκτός τῆς νήσου πρὸς πληρωμὴν τοῦ Τουρκικοῦ φόρου, τὸ δὲ ὑπερβαλλόν τῶν εἰσπραττομένων ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐξήρκει ἐπὶ τῆς τῆς νήσου. Ἐπρωτείνετο προσαίτιον νὰ τεθῇ ὅριον εἰς τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐτησίου φόρου νὰ ἐξουρεθῇ ὁλοκληρωτικῶν τι ποσὸν διὰ δανείου, ἐγγυηθησόμενον ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως, οὕτως, ὥστε τὸ εἰς τόκους καὶ χρεωλύτων πληρωτέον ποσὸν νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ ἥμισυ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀπαιτούμενου. Ἰσχυρῶς προσέτι ὑπεστηρίχθη καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν δημοσίων ἐξόδων. Εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸν Σίρ Γ. Τρεβελιάνον ὁ βραβάνος Η. Δεσούρμης εἶπε κατὰ τὴν νόκτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὅτι ἐπειδὴ ὁ εἰρήσιος προϋπολογισμὸς τῆς Κύπρου εἶνε σχεδὸν ὁ αὐτὸς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, δὲν εἶχεν ἀνατυπωθῇ εἰσέτι ἀρῶν ἡδὴ ἐδημοσιεύ-θη αὐτοῖς διὰ τὸ ἔτος 1888-89 ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ Κ. 5, 523.

Ἐκ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκθέσεως προκύπτει ὅτι, ἐνῷ ὑπῆρχεν ἐπιχορηγία ὑπὲρ τῶν προσόδων τῆς Νήσου ἐκ 18.000 λιρῶν, τὸ καθαρὸν ἀποταμίευμα συνίστατο ἐκ 45, 802 λιρῶν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δικαιοῦσι πληρέστατα τὰς τῶν ὑπομνηματιστῶν παραστάσεις ὡς πρὸς τὴν εὐχὴ εὐχρίστον οἰκονομικὴν θέσιν τῆς Νήσου. Πράγματι οὐδέποτε ἀναφάρτα παρουσιάζεσθαι εἰς προστασίδα δύναμιν ὑπῆρξε μὴ-λον ταύτης ἐπαξία τῆς συμπαθείας πάντων τῶν φίλων τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν καὶ τῆς αὐτονομίας, ἡ μᾶλλον ταυτὴς συνίσταται ἐκ τῆς μετρίότητος μετ' ἧς τὰ αἰτή-ματὰ τῆς διετυπώθησαν. Ἐν τούτοις ἐκτὶς ὅλοι μὲντες πα-ρῆλθον ἀπὸ τῆς τελευταίας συνεντεύξεως τῆς Κυπριακῆς πρεσβείας καὶ τοῦ Λόρδου Νάτσοφ, ἀνευ οὐδενὸς μέχρι τοῦδε ὀριστικοῦ αποτελέσματος.

Ἐκ δημοσιεύσεως ἐπιστολῆς μοι πληροφοροῦμαι ὅτι οὐ-δέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἀ-νέμενε τὸ δημόσιον μετὰ τῶν αὐτονομιστικῶν καὶ ἀγ-νίας ὅπως ἀκούσῃ τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ Μεγάλου Ἀρ-μοστοῦ, μετ' ὅσης κατὰ τὴν πρόσφατον περίστασιν καὶ ἦν ἡ τελευταία αὐτῇ ἐπετέλεσθαι. «Πᾶς τις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἀνέμενε νὰ ἀκούσῃ ἀναγγελλάν τινα περὶ τῶν ἐπενεχθέντων ἐν τῇ Νήσῳ μεταρρυθμίσεων, συνεπεία τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας, ὡς καὶ περὶ τῶν μέτρων ἅτινα σκεπτεῖ ἡ Κυ-βέρνησις νὰ μετέλθῃ πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς κατα-στάσεως τοῦ αὐτοῦς τούτου τόπου». Ἡ Α. Ἐξοχ. ὁ Σίρ Ἰερρίκος Βουλδερ ἐμνημόνευσε, πράγματι, τοῦ ἀφόντου θε-ριαμοῦ τοῦ τελευταίου ἔτους, καὶ ἔλεξεν ὅτι αἱ πρόσδοι ἐ-δειξαν ἀξιοσημειώτων βελτιώσιν καὶ ὅτι ἐλαττώσεις τινὲς τῶν ἐξόδων ἐπετεύχθησαν, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὑπομνήματος ἡ-δυνήθη μόνον νὰ δώσῃ τὴν στερεώτερον πληροφορίαν ὅτι τοῦ-το ἐγένετο ἀντικείμενον λεπτομερῶν ἐκθέσεων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νήσου καὶ ἐπὶ ἐπὶ τῆς τῆς προσοχῆς καὶ μελέτης τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Ἐκ-φράζω δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι πολιτικὴ ταλάντευσις καὶ προ-φανοῦς ἀδιαφορίας δὲν θέλει εἶσθαι ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀποικίων ληφθησομένη στάσις ἀπέναντι τῶν ἐπανε-λημμένων γενομένων ἐκλήσεων ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν τοῦ-των καὶ νοσημένων νησιωτῶν. Αἱ ἐπέτειοι ἐπιχορηγήσεις αἱ ὑπὸ τοῦ Βρετανικοῦ Ὑπουργείου τελούμεναι, χορηγοῦσι τῇ

χώρα ταύτῃ (τῇ Ἀγγλίᾳ) εἰδικὸν τι ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ Λόρδου Βήκονσφιλδ, καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἡ ζέουσα τῶν Κυπρίων ἐπιθυμία νὰ σώσῃ τὴν προστασίδα χῶ-ρον τῶν ἀπὸ οἰκονομικῆς κατωστρεφῆς, θέλει τῶν τῆς σκέψεως, ἥτις προσήκει εἰς τὸν δικαίον αἵτησιν ἐκ μέρους λαοῦ, εἰς ἐν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν μορᾷ τοῦ ἐχρησθῆναι καὶ ὅτι ἡ μὴ εὐμενὴς πολιτικὴ, ἡ ἀπολήξασθαι εἰς τὴν ἐπαναστασίαν τῶν Ἰνδῶν Νήσων, δὲν θέλει ἐπα-ναληθῆ, πλέον ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ἀποικιακῶν ἀρχῶν τῶν ἐν DOWNING-STREET.

Ἡμέτερος κτλ.
Charles Hancock, διακρίρας.
Reform Club.

Λονδίνον 23 Ἀπριλίου 90.

Σ. Σ. Ἀγαθὴ τῆς γῆ! Ἰδοὺ τέλος πάν-των ὅτι ἀκούσθαι θύοιτε καὶ τις δικαία καὶ φιλόφρων φωνὴ ὑπὲρ τῶν δικαίων μας, αἰετὶ θα ἀκούσθῃ ἀρά γε;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπὶ τῇ ἐ-ορτῇ τοῦ ὀνόματος αἱς Α. Μ. τοῦ Βασι-λέως τῶν Ἑλλήνων ἐτελέσθη ἐνταύθα δη-μοτελεστάτη δοξολογία, παρόντος σύμπα-ντος τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς πόλεως. Ζωη-ραὶ ὁλομόλογοι καὶ φρονητικῶς ζητω-κραυγαὶ συνώδευσαν ἐν τῇ καταλήτῃ ὥ-ρα των τὴν τελετήν.

Ἐν τῷ Νομοθετικῷ ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Παλαιολόγου νομοσχέδιον «πρὸς λῆ-ψιν καλλιτέρας προνοίας περὶ τῆς καθα-ριότητος τῶν κυπριακῶν οἶνων». Τὸ νο-μοσχέδιον τοῦτο σκοπὸν ἔχει νὰ κωλύσῃ τὴν χρῆσιν τοῦ γύψου ἐν θέτουσιν ἐν τῷ οἶνῳ οἱ οἰνοποιοὶ καὶ τῆς πίστεως. Ἐάν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ψηφισθῇ, ὡς ἐλπίζομεν, τότε πᾶς ὅστις πωλήσῃ δι' ἐξαγωγὴν οἶ-νον ἐμπεριέχοντα γύψον, ὡς καὶ πᾶς ὅστις μεταχειρισθῇ ἀσκούς ἢ ἀγγεῖα μὲ πίτσαν, θὰ ὑπόκειται εἰς πρόστιμον καὶ εἰς κατα-κράτισιν τοῦ πράγματος ὑπὸ τῶν ὑπαλ-λήλων τοῦ Τελωνείου καὶ τῆς Αστυνομίας. Πᾶς ὅστις φωραθῇ, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ὡς πιστόνων ἀσκούς ἢ πίθων θὰ ὑπόκειται εἰς πρόστιμον καὶ εἰς δήμευσιν τοῦ πράγματος.—Θὰ δημοσιευ-σωμεν ὁλόκληρον τὸ νομοσχέδιον ἐάν ψη-φισθῇ καὶ γείνῃ νόμος.

Ἐψηφίσθη ἡ παραχώρησις τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ τῶν ἀποβαθρικῶν δικαιωμάτων Λε-μησσοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσχείου ἐπὶ δεκαετίαν. Δὲν εἴμεθα συνειθισμένοι νὰ βλέπωμεν ἐπιψήφισις νομοσχεδίων τοσοῦ-τον ὠφελίμων, ὡς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ δι' αὐτὸ ἀναβάλλομεν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκ-δήλωσιν τῆς χαρᾶς καὶ εὐχαριστιῶν μας, ἄχρις οὗ ἴδωμεν ἂν ἡ Αὐτῆς Μ. ἡ χαρι-τόδωτος Ἀνασσα δὲν συμβουλευθῇ νὰ ἐ-ξασκήσῃ τὸ περὶ ἀκυρώσεως δικαίωμα Τῆς. Καὶ ὁμῶς ὁ φείλει τὴν χάριν ταύ-την εἰς τὴν Λεμησσὸν ἢ Κυβέρνησις, ἥτις περικόφασα ἀποτόμως τὸ σπουδαιότερον εἰσόδημα τοῦ Δημοσχείου, διὰ τῆς καταρ-γῆσεως τῶν κανταρίων, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἦτο τοῦτο κατάχρεων, ἐκώλυσε σπου-δαίως τὴν ἐκπλήρωσιν πολλῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως, ἥτις καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος

στερεῖται καὶ ἀδυνατεῖ νὰ προμηθευθῇ τοι-οῦτο ἐλλείπει μέσων.

Ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀγροτικῆς Τρα-πέζης νομοσχεδίου ἤρξατο τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

Ἐν τῇ ἐπιστήμῳ ἐφημερίδι ἐδημοσιεύθη ἡ χορηγηθεῖσα ἀδεία εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ κ. Ἀντώνιον Θεοδότου ὡς ἱατρὸν πρῶτης τάξεως.

Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ περὶ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. ἐτελέσθησαν, καθὰ προσηγ-γεῖσθαι, ἐν τῷ χώρῳ τῶν ἱπποδρομιῶν οἱ ἀγῶνες τῶν μαθητῶν τοῦ παρ' ἡμῶν Ἑλλήν. Σχολείου. Οἱ θεαταί, δυστυχῶς, δὲν ὑπῆρχον πολλοί, ἐνεκα τοῦ ἐκτόκτου καύσωνος, τοῦ ἐπικρατήσαντος τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Τῶν μαθητῶν διακριθέντων εἰς τρεῖς τάξεις ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος, νικηταὶ ἀνεδείχθησαν ἐκ μὲν τῆς α. τάξε-ως τῆς καὶ μεγαλειότερας, ὁ κ. Ἀναστάσι-ος Γ. Λαμπρῆς, ἐκ δὲ τῆς β. οἱ κ. Ἰωάν-νης Φ. Κολλακίδης, Χρήστος Ἀνδρέου καὶ Νικόλαος Θεοφίλου καὶ ἐκ τῆς γ. οἱ κ. Νικόλαος Νεοκλέους, Εὐγένιος Ν. Ζήνωνος, Κωνσταντῖνος Θεμιστοκλέους καὶ Ἰωάν-νης Ταβέλλης.

Τελουμένων αὐρίων τῇ 3ῃ ὥρᾳ μ. μ. ἐν τῷ ναφ Ἀγίας Νάπας τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΚΑΗΜΕΝΤΙΑΣ Χ. ΜΑΥΡΟΜΟΥΣΤΑΚΟΥ καὶ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΧΡ. ΛΑΜΠΗ,

παρακαλεῖσθε ὅπως τιμήσῃτε αὐτοὺς διὰ τῆς ἀξιοτίμου παρουσίας σας.

Ἡ παρούσα θεωρηθῇ καὶ ὡς ἰδιαιτέρη πρόσκλησις.

Λεμεσσοῦ τῇ 28/10. Μαΐου 90.

Οἱ γονεῖς

Χ. ΜΑΥΡΟΜΟΥΣΤΑΚΟΣ.
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Χ. ΛΑΜΠΗ.

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἀπὸ μηνὸς ἡδὴ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διατρίβων καθη-γητῆς τῶν Ἑλληνικῶν γράμμάτων κ. Δημήτρι-ος Κόντος προτίθεται νὰ ἰδρύσῃ ἐν τῇ ἡμετέ-ρᾳ νήσῳ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἰδιω-τικὸν ἐμπορικὸν Λύκειον μετ' οἰκοτροφίου, πέντε τάξεις περιλαμβάνον, ἐν ᾧ θὰ διδάσκηται πλή-ρης σειρά ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἥτοι: Ἐμ-πορικὴ γεωγραφία, ἅμα, Ἱστορία τοῦ ἐμπορίου, Στοιχεῖα ἐμπορίου δι-καίου, Διπλογραφία καὶ ἐμπορι-κὴ ἀλληλογραφία, Λογιστικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἀριθμητικὴ, Στοιχεῖα πολιτικῆς οἰκονομίας, Στοιχεῖα στατιστικῆς. Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων γλωσ-σῶν ἡ γαλλικὴ καὶ ἀγγλική. Ἡ διδασκαλία τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων ὡς καὶ τῶν ξένων γλωσσῶν θὰ γίνηται ὑπὸ διακεκριμένων εἰδικῶν Καθηγητῶν τῆς δὲ Ἑλληνικῆς ἐν πάσαις ταῖς τάξεσιν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Λυκείου κ. Δ. Κόντου κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν Ἀθήναις γυμνασίων.

Τὸ πρόγραμμα τῶν διδασκωμένων μαθη-

μάτων και ο κανονισμός του Λυκείου, εν τῇ θά βρίζεται και ο τόπος τῆς ἐγκαθιδρύσεως, θά δη- μοσιευθῶσι περὶ τὰ μέτα Μαΐου και ὁ ἀποτέλ- λονται τοῖς βουλευμένοις τῇ προντίδι τῆς συν- τάξεως.

Ἡ ἐκκλήσις τοῦ κ. Δ. Κόντου, χρηματίσαν- τος ἐπὶ ἑτῇ πολλὰ καθήγητοῦ και ἐν τῇ Εὐαγ- γελικῇ σχολῇ Σαύρης και ἐν τῷ Ὁμηρεῖῳ Περθυναγωγείῳ και περὶ τοῦ ὁποῦ εὐρημον ἐ- ποίει πάντοτε μνησὶν ἡ Ἐφορία τῶν καταστημά- των τούτων ἐν τῇ ἐτησίᾳ λογοδοσίᾳ τις, εἶνε ἄριστον ἐγγύσιον τῆς ἐντελοῦς καταρτίσεως τῆς Σχολῆς ταύτης, ἥτις ἐλπίζομεν ὅτι θά εὐδοκιμήσῃ, και θά πράξῃ οὕτω τῇ ὁδῶν τῶν ἀπερχομένων εἰς σχολὰς ἀλλοφύλων και ἀλλογλώττων, προσηλυ- τικῶν κυρίως σχολῶν, ἐν αἷς ἀπονεκροῦται τό τε ἐθνικὸν και θρησκευτικὸν αἰσθημα τοῦ Ἑλ- ληνος σπουδαστοῦ.

Προσκαλοῦνται πάντες, ὧν τὰ χρεω- στικά πρὸς τὴν Ἑκκλησίαν γραμματίαι ἐκῆσαν, νὰ τακτοποιήσωσιν αὐτὰ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, ἄλλως ἡ Ἐπιτροπὴ ἔσται εἰς τὴν λίαν δυσάρεστον θέσιν νὰ ζητήσῃ τὴν εἰσπράξιν τῶν ληξάν- των γραμματίων διὰ τῆς δικαστικῆς ὁ- δοῦ. Εἰδοποιεῖται προσέτι οἱ κύριοι οὗ- τοι ὅτι συμφώνως μετὰ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσθη ἀνυπερβέτως ἡ καθ' ἑξαρτησίαν μόνον ἀνανέωσις τῶν γραμματίων, καθ' ἣν δέον νὰ πληρώνωνται οἱ τόκοι και χρε- ωλύσιον 10 τοῖς ο)ο.

Λεωκωπὴ τῇ 22 Ἀπριλίου 1890.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγίας Νάπας.

Ὁ ὑποδηματοποιὸς κ. Βασίλειος Θε- οχαρίδης εἰδοποιεῖ τοὺς πελάτας του ὅτι μετεκώμισε τὸ ἐργαστήριόν του εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 143 γωνιαῖον μαγαζεῖον ὑπὸ τὴν οἰ- κίαν τοῦ κ. Δ. Χατζηπαύλου. Οἱ βουλόμε- νοι, θά τύχωσιν ἐν τῷ καταστήματι τού- τῳ ἐργασίας, λαμπράς, στερεᾶς, καλλιτε- χνικῆς και εὐθηνῆς.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῖς ἐν Ἀλεξαν- δρείᾳ Κυπρίοις, ὅτι ποιεῖται 15δς ἀναχω- ρήσαν κατὰ Μάρτιον ἐκ Κύπρου, ὀνομα- ζόμενος Κωνσταντῖνος Θεοδωρίδης, διὰ Κωνσταντινούπολιν, ἐμποδίσθη εἰς Ἀλεξάν- δρειαν και ἀγνοεῖται ἤδη ἡ διαμονή του. Ὁ δυνάμενος νὰ γνωστοποιήσῃ τι περὶ αὐτοῦ, ὅς ἀποταθῇ πρὸς τὸν Κον Μ. Θε- οδωρίδην εἰς Λευκωσίαν (Κύπρου) ἢ πρὸς ἡμᾶς και θά ἀνταμειφθῇ.

ΔΕΥΚΩΣΙΑ

Ἀφόρητος καύτων ἤρχισε νὰ καταμασίξῃ ἡ- μάς. Ὀλίγα ἡμέραι ἐναπολείπονται και θέλουν ἀρχίσῃ αἱ ἐξοχαί ὡς ἐκ τοῦ ἀφορήτου τούτου καύτωνος. Λίαν ἀπίθανον νὰ μὴ συμβῶσιν ὡς ἐκ τούτου ἀπενκατὰ εἶδη ἀσθενείας.

Τὸ θέρος ἤρξατο πράγματι. Πολλοὺς θεριστὰς ξενίζει ἡ ἡμετέρα πόλις, πλείονας δὲ, πεποῖθα- μεν, ἡ Μεσαορία, ἐνθα μεγίστη λογίζεται ἡ συγ- κομιδὴ.

Σήμερον ἐτελέσθη Δοξολογία ἐν τῷ εὐρυχώρῳ ναῷ τῆς Φανερωμένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ βασι- λέως ἡμῶν Γεωργίου, χοροστατούσης τῆς Α.

Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πάσης Κύ- πρου. Ἡ ἐκκλησία ἦν βριθεύσα ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐξ ἀμροτέρων τῶν φύλων. Καθ' ὅλον τὸ διάση- μα τῆς Δοξολογίας ἐξηκολούθει τὸ ἄτακτον και ἄτοπον σύστημα τοῦ πυροβολισμοῦ. Ἐπὶ τεσσάρων τῆς Ἑκκλησίας στηλῶν ἦσαν γεγραμμένα κερα- λαῖς γραμμασι τὰ ἐξῆς «Ζήτω ὁ Γεώργιος Α' Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων» «Ζήτω ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος» «Ζήτω ἡ ἀπελευθέρωσις ὁλο- κλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ» «Ζήτω ἡ Ἀνασσα Βικτωρία». Ἐπ' ἄλλου καταλλήλου μέρους ἐ- φαίνοντο αἱ ἐν τῇ καρδίᾳ παντός Κυπρίου ἐγ- κεχαραγμένα λέξεις «Ζήτω ἡ Ἐνωσις τῆς Κύ- πρου». Μετὰ τὰς μνημονεύσεις τοῦ Ἱεροδιακό- νου ὑπὲρ ὅλων τούτων ἐγένοντο αἱ συνήθεις δι- ατυπώσεις, και μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας ἀπῆλθε τὸ πλῆθος, ζητωκραυγᾶσαν ὑπὲρ πάντων τούτων, οὐ μὴν ἀλλὰ και ὑπὲρ τοῦ πατρὸς και Ἀρχιεπισκόπου πάσης Κύπρου κ. Σωφρονίου.

ΛΑΡΝΑΞ

Πανήγυρις τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ.

Ἐωρτάσθη και ἐφέτος ὑπὸ τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν συρρευσάντων ἀθρόων ἀρ' ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τῆς Νήσου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δωρεῶν ὑπῆρξεν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀν- ελθουσῶν εἰς 80 περίπου λίρας Ἀγγλικὰς και 20 λίρας εἰς κηρόν. Ἀξία παντός ἐπαίνου τυγχάνου- σιν αἱ προσπάθειαι τῆς ἰθουούσης Ἐπιτροπῆς ἐκπληρούσης μετ' ἀκριβείας τὰ καθήκοντα αὐτῆς.

Εὐεργετικὴ παράσας ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Λάρνακος ἔλαβε χώραν τὴν ἐσπέραν τῆς παρ- ελθούσης Παρασκευῆς ἐν τῇ ὑπὸ τὸ Γαλλικὸν προξενεῖον πάνυ φιλοκάλως διασκευασθείσῃ αἰ- θούσῃ και εὐγενῶς προσφερθείσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἱε- ροῦ τούτου σκοποῦ. Ἐν τῇ παρασάσει ταύτῃ ἦν πρωτοφανὴς και μοναδικὴ δύναμις ν' ἀπο- καλέσω, ἐπέχθησαν πολλὰ και ποικίλα, καταγο- ητεύσαντα τοὺς πάντας και καταλιπόντα ζωη- ρὰς και ἀνεξαλείπτους ἀναμνήσεις. Ἐκ τῶν πολ- λῶν και ποικίλων, τὴν ὥραιότεραν ἐντύπωσιν τῷ Δημοσίῳ ἔκαμαν αἱ ζωσάι εἰκόνας ἐξωγραφι- σμένα ὑπὸ τῆς ἄγαν καλλονῆς τῶν θιασωτῶν νε- ανίδων και κυριῶν, τῶν μετὰ πολλῆς προθυμί- ας προσενεχθεισῶν και μὴ φεισθησῶν κόπων και ἐξόδων ὑπὲρ τῆς πλῆθους ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου. Ἐν τέλει ἐπαίχθη ἡ διπράκτος Κωμωδία «Τὰ Δικηγορικά Γέλοια» ὑπὸ εὐγενοῦς νεολαίας (ἀποτελεσάτης και μέρος εἰς τὰς ζωσας εἰκόνας) με πρωταγωνιστὴν τὸν ἐγνωσμένον ἐπὶ ἡθοποιᾶ κ. Κυπριανὸν Παυλίδην, ὅς οὐ μικρὸν συνετέ- λεσεν εἰς τὸ ν' ἀποσπασθῶσι παταγῶδη τὰ χειρ- κροτήματα τοῦ Δημοσίου τὸ ὅποιον οὐχὶ ἀπαξ ἐχῆθη εἰς σπασμωδικούς γέλωτας. Εὐγενῆς τῷ ὄντι ἡ πράξις και εἶθε πολλοὺς νὰ ἔχῃ τοὺς μιμητάς.

—ο—

Κύριε τῆς «Σαλπίγγος».

Εἴμαι με ταῖς χαρὰς μου. Οὐτε καλημέ- ρα δὲν σοῦ λαλῶ. Θ' ἀλλάξω τὴν ποδὴ- ραν γρέττει σιγητοῦρον, και ποῦ τὴν χαρὰν μου ἐδέχασα ἂν ἔχει Ἑγγλέζους ἡ Κύπρος. Μέσα μέσα θωρῶ τὸν εἰσπράκτορα και γηλ- λυζῶ μου τὸ ἡμῖαι, μὰ τοῦ δέλχρω κ' ἐγὼ τὴν ποδὴν και πάμεν ἴσα ἴσα. Ἀν θέ- λῃ ἄς τὴν κάμῃ κατάσχισιν, μὰ, ποῦ κομ- μάτι γερὸν νὰ κατασχίσῃ;

Ἡ χαρὰ μου ἐν' τῷ χωραφῶδι μου και τὸ σιταροῦδι μου ποῦθαλεν τοὺς βλόκκους ὄρσα. Κάθουμαι εἰς τὸν γῦρον του με τὸν σύντροφόν μου Κερμεντιον και τὸ βέλοπομεν ἀπὸ τοὺς κλέφταις. Μὰ, νὰ δῆς τὸν γδαρ- μένον, ποῦ τὴν ἡμέραν πᾶκουσεν ἐν τὸν παρτάρονι οἱ Ἑγγλέζοι ἐκαμὲν μου εἰνα καμῖρι, ποῦ μ' ἀναγκάζει, —τί νὰ κάμω;— νὰ χαμηλύνω τὰ ἡμῖαια.

Ὁ μισοπόδητος.

Παρίσιοι, 22.—Κατὰ τηλεγράφημα ὁ Βα- σιλεὺς τῆς Δαχομαῖης προσέβαλε τὸ γαλ- λικὸν ἀπόσπασμα ἐν Πόρτο Νόβο και ἀπε- κρούσθη. Πεντήκοντα ἄνθρωποι ἐτραυματί- σθησαν.

Βερολίον, 22.—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλ- μος ἐν λόγῳ ἐκφωνηθέντι ἐν Βρυξελλῶν εἶπεν νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτὸν ὅτι θά τηρήσῃ τὴν εἰρήνην, διότι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ διευθύνονται πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Βερολίον, 22.—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλ- μος εὐρισκόμενος εἰς Βρέμην ἐνέτεινε τὰς εἰρητικὰς διαβεβαιώσεις.

Παρίσιοι, 23.—Τηλεγράφημα κομισθὲν ἐκταῖθα λέγει ὅτι ἀπόσπασμα γαλλικὸν ἐκ 350 ἀνδρῶν προσβλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Δαχομαῖης πλησίον του Πόρτο Νόβο ἀπεκρούσθη πρὸς τὸ Πόρτο Νόβο. Πεντή- κοντα ἄνδρες ἐτραυματίσθησαν.

Βιέννη, 24.—Τοραχαὶ ἐρεῖναν ἐν Βιά- λῳ τῆς Αὐστρίας. Τὰ στρατεύματα ἐπυρο- βόλησαν. Πολλοὶ ἐφρονεύθησαν και ἐτραυ- ματίσθησαν.

Λονδίον, 24.—Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων. Ὁ κ. Γλάδστον ἡρατιώθη ἰσχυρῶς ἐναν- τίον τοῦ νόμου περὶ ἐξαγορᾶς γαιῶν, διότι αἱ ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀγγλικὴν πίστιν δὲν εἶναι ἀρκοῦσαι. Ἡ συζήτησις ἀνεβλήθη εἰς τὴν Δευτέραν και θά περατωθῇ τὴν Πέμπτην.

Βιέννη, 24.—Τετρακισχίλιοι ἐργάται δι- εδήλωσαν ἐν Βιάλῳ τῆς Γαλλίας, ἐθραν- σαι τὰς βέλους, κατεδάφησαν τὰ οἰκω- λεία, και ἀντέστησαν εἰς τὴν ἐνοπλον δύ- ναμιν. Τινὲς ἐφρονεύθησαν και πολλοὶ ἐτραυ- ματίσθησαν.

Ζανζιβάρ, 25.—Ὁ Ἐμὴν μετὰ ἐξακοσίω ἀχθοφόρων και 5 ἡξιωματικῶν Γερμανῶν και πολυαριθμοῦ σώματος τουβίων στρατι- ωτῶν ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν και πι- θανῶς διευθύνεται εἰς τὴν βορείαν ὁχθὴν τῆς λίμνης Ταγκανίκα.

Λονδίον, 26.—Νέα πυρτις ἀνευ καπνοῦ ὀνομαζομένη Οὐαλιθαμίτις κατεσκευάσθη ἐν τῷ πυρτιδοποιεῖ τοῦ Οὐάιλθαμ. Ἐδοκιμά- σθη δι' ὀπισθογυμνοῦς τουφεκίου και ἐδω- κεν ἄριστα ἀποτελέσματα. Ἡ ἀκρίβεια εἰς ἀπόστασιν 1,000 βάρδων εἶνε θαυμαστή. Ὁ κ. Στάνλεϋ θά φθάσῃ εἰς Δόβερ σήμερον και θά ὑποδεχθῇ αὐτὸν ὁ Λόρδος Οὐόλσε- λέϋ, ὁ Σίρ Φρανσίς δὲ Οὐέντνιρ και ἄλλοι. εἰ δὲ και πολλὰ μέλη τοῦ κοινοβουλίου.

Κων)πολις, 26.—Ὁ Σακὴρ πασᾶς προέ- τεινε τῇ Πύλῃ νὰ ἀναστειλῇ τὸν στρατι- ωτικὸν νόμον ἐν Κρήτῃ κατὰ τὰς ἐκλογάς. Τὸ ὑπουργεῖον συνήρσε και συνεβούλευσε τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσιν του.

Λονδίον, 27.—Ἐκθεσις περὶ τῶν οἰκο- νομικῶν τῆς Αἰγύπτου ὑπεβλήθη εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἐπιστολὴ τοῦ Σίρ Ἐβελιν Βέιγκ τῆς 20 Φεβρουαρίου λέγει ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τῆς κατασχῆς ὑπὸ τῆς Με- γάλῃς Βρετανίας και ἡ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς εἶνε ἀπολύτως ἀναγ- κασταί εἰς τοὺς δρᾶς τῆς προόδου τῶν με- ταρρυθμίσεων ἐν Αἰγύπτῳ.

Κατὰ τὸ ἐτήσιον δειπνὸν τῆς ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας ὁ Λόρδος Οὐόλσελέϋ προεδρεύ- ῶν ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην στρατοῦ ἱκανοῦ. Ἐσκώψε τὴν γνώμην ὅτι αἱ ὁ στόλος ἡ- θελε νικηθῇ ἡ Ἀγγλία θά ἦτο ἡραγχαμέ- νη νὰ παραδοθῇ. Ἐπάρχουσι πάντοτε προ- μίθειαι δι' ὅκτω μῆνας και πλέον, εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ ποκλεισθῶσι πάντες οἱ λι- μένες εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν τροφίμων.

Παρίσιοι, 28.—Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι νουήτως. Δώδεκα δη- μοκρατικοί, ὅκτω συντηρητικοί και εἰς βου-

